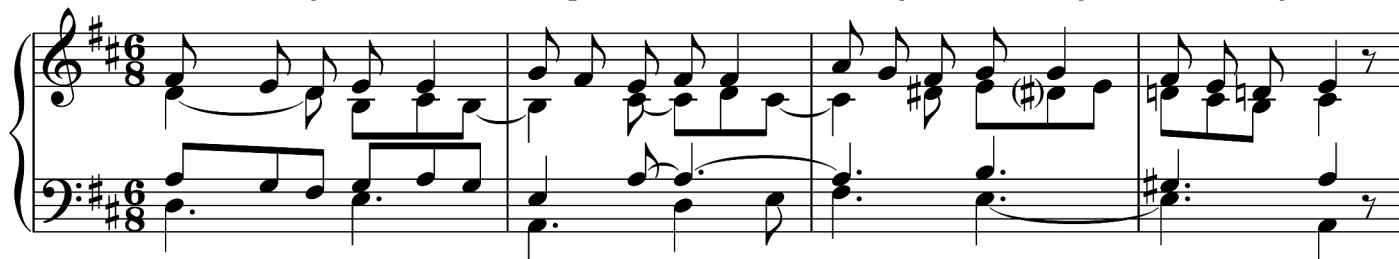

Píseň k uctění Božího služebníka P. Jana Buly

Jiří Plhoň 30. 4. 2014

1. „Kdo chce jít za mnou, za-při sám se-be, o-bej-mi kříž svůj, ná-sle-duj mě!“

V ži-vo-tě bu-dou zkou-šky a kří-že až do té chví-le, kdy Pán přij-de.

Ref: Svě - de-ctví ví - ry, na - dě - je, lás-ky sta-teč-ně vy-dal mla-dý kněz Jan.

Ne-zra-dil a - ni tvá-ří v tvář smr-ti, o - bě-tí svo-jí čest Bo-hu vzdal.

- Mocnosti pekla bouří se vzpurně – proti všem, kteří za Kristem jdou. – Navzdory tomu Pán volá tiše – muže i ženy na cestu svou.
- Neboj se, stádce maličké, slabé, – království svoje svěřil ti Pán. – Odhod’ meč, zbraně, spolehni na něj: – bránit tě bude Duch Svatý sám.
- Janovým vzorem stal se Jan Křtitel, – světlo, jež svítí k obrácení, – hlasatel pravdy, ženichův přítel, – předchůdce Páně v utrpení.
- K patronu svému Jan stále vzhlíží, – v žití i v kněžském působení. – Jej následuje, když Bohu slouží – i ve svém krutém odsouzení.
- Horlivý pastýř v nelehké době – pečuje věrně o stádo své. – Ztracené hledá, maličké nese, – vnímá vše krásné v tomto světě.
- Snaží se o smír i s protivníky, – přispívá k dobru obecnému. – Když se však musí zastat pravd víry, – s pevností slouží Bohu svému.
- Nepřítel spásy se svými sluhy – bojují proti spravedlivým. – Všem, kdo se snaží žít podle víry, – nástrahy kruté připravují.
- Mučen a týrán, ukrutně zkoušen, – statečně nese svůj těžký kříž. – Ač ve svém lidství ponížen, zlomen, – ve víře upnul k Bohu se blíž.
- Kdepak je, smrti, vítězství tvoje? – Ježíš ti odňal vládu a moc! – Také smrt Jana, věrného kněze, – přinesla světlo, kde vládla noc.